

Էջմիածնայ համազգային Աթոռի բից ու ետևի որմի կողմից առանակեան է: Սորա մէջն է ձեմարանի իսպական խորհուրդը: Նա պիտի լինի պարան կամ լուացարան ծառայող: Նէնքերից մի քանիսը բաւական ընդհանր կարեւոր է կեանքի ճոխացման համար կարեւոր է կեղեցականներ տուողն եկեղեցւոյն: Նա պիտի լինի այլ հոգեւոր դպրոցների սաների ուսման թերութիւնքը լցուցանողը բարձրագոյն հոգեւոր և աշխարհիկ գիտութիւններով:

სმრე ათიედ է ლიცეი პნემარანგ
ლუარანასახან რაჭანს ფასტმან მასაწნ,
მნენდ მწავენ კორილ ნენდ ევას ნელ, ირ
ს. სწავილე ჯარდილმ ის ნორა
խორհოლები ს ის ნელ აქენ, ჩნდ ირ
ნა კარილ ხე კათარებ ა. სმრილ
ნუანასილმან ზამარ. მნილმ է
მნელ ერთი ათადა კამდ იყენებინ
ათადა ირ მწავენ კარილ კ ქერა-
კანდნებ ს ნირიდ ათერებ ალ პნ-
მარანე; გათავებ ირ მამილებ ძიღ-
ნირილმან ეა მათნად აქენ —
ს. სწავილ ზამარ ადამი რარე

σξα ορκωμοτιφρευ ηενηγηη π 4
ωρχηη ρωρδροτιφεωμεη ιυοηηψωκωλε

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԻՒՂԵՐ ԵԿ ՀՆԱԽԹԻՒՆՔ

Քաղաքը որ քար ու տղիւսէ որ
մնվ պարսպապատածէ, մտնումէ ք,
ի հարկէ, քարէ ելարաններով, ձեր
անձուկ ձանապարհի աջ ու ձախ
կողմը ցոյց են տալիս ձեզ իրար կող-
քի շարուած խանութների հետքե-
րը, որ պարզ նկատելի է: Ապա մըտա-
նումէք այլ և այլ մեծութեան,
բայց գրեթէ միաձեւ կամարակապ
սենեակները, որոնք իրանց կողքեւ
կան: Ժայռոր գագալօրց մրճչւ սոս-
րոտը, ներսի կողմից մի տեղ, որիջ-
նումէ գետի գետափը, և արջն լայ-
նութեամբ և 40 սաժէն երկայնու-
թեամբ խողովակաձև դաղտնի անցք
է դուրս փորուած: Պատմումէն, որ
բնակիչները թշնամեաց երկիւղեց,
գիշերով այդ տեղեց են եղել քա-
ղաք ջուր կրելիս: Իմ տեսած սեն-
եակների ու խանութների թիւը տ-
և էի քան 40 հ: Աւ այս ամենոր ի

^{*)} § 60 «Уголов.» № № 60 и 62.

թից է շնուռած; Մանրակրկիս նըկ
բազում ժեան փոխանակ, որից,
հարկէ, ոչ մի որոշ գաղափար
կարելի կազմել, աւելի լաւը և
ամենը աչքով տեսնելին է; Աւել
քաղաքումն կանոնած է մի վրաց
կեղեցի:

Բանակը վերջապէս այս հին
ւուրց քաղաքի մօտ, նոյն ժայ
ձակառում գտնուած դոնակը: Զ
ներկայանումէ մի փոքրիկ եկեղեց
մեռած քաղաքի շինութեանց ձեւ
քարից դուրս փորած: Միակ բա
ռովլ այս այրը եկեղեցու նմանո
թիւն է ընծայում, այդ նորա սեղ
նըն է, որ յատակից մի արշնաչ
բարձրութիւն ունի, և դորա վեր
 $1\frac{1}{2}$ արշնից աւելի բարձրութեա
ու 10 վերշոկ լայնութեամբ վէ
զուրս փորած վէմքարը, այլև Ե
կաթէ ձողից օղակներով ցած լօ

զած վարադոյրը: Վէմքարի վեր
դրուած է ս. պատարագի խորհրդա-
տեարը և մի տախտակէ Աստու-
ծածնի պատիեր: Այս եկեղեցու
նունն էլ ս. Նշան է, թէպէտ ո-
ղացիք Աստուծամէր են անու-
նում: Սորա երկայնութիւնը ճ ա-
շին է, որի կէսը ժողովրդի կանգն-
լու տեղն է: Բարձրութիւնը սեղա-
վայից մի սաժէն է: Գուրսն ու ն-
որ մի մեծ ու փոքր զանգակ-
կախուած:

Աւխտատեղի է. ցանկացողի համապատարագ է մասուցւում: Ինչու տեսնում էք, սա հայոց եկեղեցի Սորա ձախակողմեան պատի վեր կարգում էք հետեւալ արձանաբութիւնը. «Ու Դ. Ես ս Մ կ ր տ մա հ դ ա ս ի ե կ ի ի դ ո ւ ս ս ւ ր բ ն շ ա ն ի ս շ ի ն ե ց ի ի

բանս. ո՞վ սուրբ պատա
գողք, Ճիշեցք ի մաք
փայլ աւդաւթ սձերօ;
Այս մահտիսի Մկրտիչը չէ⁹
եօք նաև աւեր քաղաքի և
ախրէլի ս. Նշան եկեղեցու շին
Խնչպէս ընթերցողը նկատումէ,
եկեղեցու շինութիւնը վիրաբեր
է հայոց 1034 թուականին, որ
է թէ 1585 Փրկչականին: Ուր
մի եկեղեցի է սա, որի շինուել
300 տարին լրանալու է եկող թուականին:

3. Նաղարեա:

Կ. Պ Օ Լ Ի Ս
1/18 օգոստ
Ընդհակացութիւն «Մեզու Հայաստանի յ
կան նիւթեր, որ ազգին ընդհա
թեան ոչ միայն հետաքրքրութեան
նաև յուղման առիթ են. Սոցա մէ
ռաջին տեղը կը բանէ կաթողիկոս
խնդիրը, Բայց ինչ մեծ փոփոխու
այսօր նա և այս նիւթին համար ։
բազան Պատրիարքին վիճակը վերջ
յուսակուուր ըրաւ ամեն իւր կողմն
քը՝ որ ազգին մեծամասնութիւն
կազմէին, իւր ուղղակի հրաժարա
առ Օգոստափառ կայսրը ամեն
տամութեանց վերջ տուաւ և
ամենքը կ'սպասին որ առ Ա. Ա.
հկած հրամանափիրը հրատարակուլ
մանան ճշգիւ թէ ինչ է բարձրագ
րոշումը.

Խակ դաս մը մարդկանց համար
հըրդածութեանց նիւթ եղած է նա
էջմիածնայ ձևմարանի վլճակը,
տողերը գրովը դեռ նորերս կը գա
բարեկամական ակումբի մը մէջ,
խօսակցութեան նիւթ եղաւ, և տե
անձնիք կ'իմացնէին իբրև ստոյգ
թէ գեր. Օրմանեան վարդապետ հ
րուած էր լինել տեսուչ՝ ը և կ տ օ
մարանի. Ամենքը միաձայն կը վկ
թէ ոչ ոք առաւել հմտւած էր ուն

Աստուածաբանական ուսմանց մէջ զա-
նազան ճիւղերուն և լատին և յոյն լի-
դուաց գիտութեան, և կը հետեւնեին թէ
նա միմիայն արժանաւոր անձն էր այս
պաշտօնին. Սակայն գտնուեցան նա և
ումանք, որ կը պնդէին թէ տարրեր բան
էր գիտութիւն ունենալ, և տարրեր բան
կառավարութեան հոգի ունենալ, և ու-
սւամական մարդկանց անուններ կու-
տային, որ ոչ միայն չէին յարմար ու-
սումնարանի մը կառավարութեան, այլ
մինչև անդամ անյարմար էին իրենց
գիտոցած նիւթերուն գասաւութեան.
Վերջը խօսքը դարձաւ գեր. Հ. Ճերմա-
կեանի վրայ, որ արդէն ի Կովկաս զըտ-
նուելով լաւ ծանօթ պէտք է լինի Ճեր
կողմի ազգայնոց, որովհետեւ նորա խօս-
քը եղած էր Ճեր օրագրաց ումանց մէջ
Ճեմարանի տեսչութեան համար. Այս
մասին կարծեաց տարբածայնութիւն չի
կար, ամենքը միարեան զարմանք կը
յայսէին թէ ինչպէս կարելի էր, որ,
ուսւահայք մանկավարժութեան այնչափ
աեղեակ համարսարանականներ ունենա-
լով վերատեսուչ մը չեն կարող գտնել
Ճեմարանին և կը գիտն այնպիսի ան-
ձի, որ ինչ չափ կատարելութիւն
ունենայ սակայն համարակ ու-
սումնարանի մը տեսչութիւն նա և վա-
րած չ'ունի.

Այսպիսի տարտառ վիճակ մը ցոյց
կուտայ թէ մնաք երբ ընտրող ենք, չենք
գիտեր զով պէտք է ընտրենք և բնչպէս
պէտք է շարժինք, վասն զի կամ այն է,
թէ մարդ չ'ունինք կարևոր պաշտօննա-
րու համար, կամ այն է, որ չարակամու-
թեամբ և չարալիզութնամբ ամեն պա-
տիւ, ամեն արժանիք կը խորտակինք։

Եւ այս խորհրդածութիւնը մի կը
ծագի, վասն զի դեռ անցեալ օր դիպ-
ւածով մը ազգային հիւանդանոց զըտ-
նուեցայ, ուր շատանց էր չէր զնացած,
և զարմանքս չը կրցայ սանձել. Այսչափ
ազգային հաստատութիւններ տեսած էի,
կաթողիկոսարան, պատրիարքարան, ձե-
մարտն, ուսումնարան և զանազան ժա-
մանակներ նոյն ինքն այդ հիւանդանոց,
ու մուտքամբ մեջ մեջ մեջ մեջ մեջ

րունին, որ թունաւոր կեղեր ծա
մասնաւոր մարդկանց արգելուա
թայց մեր պատմութեան ժամանակ
պիսի օրէնք եթէ կար էլ, չէր գ
դրուամ: Եւ նոր գաղթող ժողովրդ
ոսկերիչ և թէ մանրավաճառ դասս
զը անարգել գործածում և վաճա
էին, նա մանաւանդ, մինդեղը, որ,
աեւ շետես Շոյն: Է:

Արդ՝ Նարդոս խանումը մի շահո
կընգեղ էր ձեռք բիրած և նրա զ
պայտակ գոյնը պարտկելու համար
քարվամայի ձևով շաքարի օշար

թոյնը նպատակին ծառայացնելու
մար Նարդոս խանումը՝ հետևեալ
ցը ընտրեց, Նա գիտէր, ստուգել
որ իւր գիւսան այս ինչ գուքնից շ
րեղէններ է գնում յաճախ՝ իւր ս
հու համար Նարդոս խանումը ծան
ցաւ այդ մարդու հետ, կաշառեց
և մկնդեղից պատրաստած շաքարլա
կտորը նրան յանձնեց, որպէս զի
կանին մի կերպով, կամ իրբե ո
ւտացնի, կամ զէթ իւր ապրանաց
խառնելով, վաճառի:

Այդ անօրէն խորհրդի կատար
յանձն առաւ շաքարավաճառը:
Նա բարի և աղնիւ մարդ էր, Հէնց
Լևոն Անթառեանը, ըստ սովորութ
նրա գուգանը ևկաւ, շաքարավաճ
յայտնեց նրան զոփանչի դաւադրութ
և Նարդոսից ստացած կաշառքը, ո
հատ ուռուպիս 2) էր, Անթառեանը

սաջը զրեց. Գիւտ անող մարդու նման՝
Անթառեանը ուրախ ուրախ վեր առօտ
մկնդեղեայ շաքարլաման, փաթաթեց
թղթի մէջ և համբուրելով զրպանը դը-
րեց. Ենտոյ՝ ի տրիստուր շաքարավաճա-
ռի ազնուութեանը, Անթառեանը, ըս-
տիպմամբ և թախանձմամբ, յետ դարձ-
րեց նրան իւր սպաննման վաճառադինը
— զորքանչի սովինսերու.

Առաջ հետացաւ, ազնիւ խօսք ու եր-
դում տալով՝ չաքարավաճառին, որ վեր
առած միջնեղով ոչ իրան անձին և ոչ
էլ ուրիշ ում և իցէ վաստ հասցնէ: Ոչ
էլ, նմանապէս, այս անցքերի մասին
երբ և իցէ, և ում և իցէ, յայտնէ:

Մինչև ի գերեզման գաղտնիքը յայտ-
ուր, նի պիտի լինէր միմիայն Աստուծուն,
Անթառ եանին և առանձինահան եւ.

८१.

Առաջ հասաւ թէ գրիգոր աղան զալիս
է, թէ նա, երկու օրից ի վեր, սահմա-
նագլուխումն է և կ- Պօլսից բերած տպ-
րանքները այս կողմն անդեպաշներով է:

Հետեւալ օրը արդէն «ապրանքի ծայրը պրաւաւուց Շարմն շարմն գալիս են աջառացի բեռնակիր ձիաները, թուով քսան, երեսն, քառամնն. Ամեն մի ձիու վրայ տասը փթից աւելի տպրանք է դարսուած: Ախալցխայում մաքսաւուն չը կայ, Անթառեանի զրագանում ահազին գումար կայ, Կ. Պօլոսում էլ վարկ ու համբաւ, որքան ապրանք ու զում ես բնը, ծախիր ու հարսաացիր: «Գեաը ամեն ժամանակ մալեզ չի վառանում» և «Տառ ամեն ժամանակ

պատուարէ ոչ միայն հիւանդներ և յի-
մարներ, այլ նաև և անկարներ, և աղ-
քատ և անտէր ազայք, որով է ոչ մի-
այն հիւանդանոց և յիմարանոց, այլ նա
և անկելանոց և ուսումնարան։ Այս հիմ-
նարկութեան զանտղան ճիւղերուն մէջ
այնպիսի բարեկարգութիւն մը տեսայ,
այնպիսի կարգ, կանոն, մաքրութիւն, ո-
րոց ամեննեին չէի սպասեր և չէի հաւա-
տար, ոչ միայն անոր համար, որ շատ
մը չարակեղու մարդիկ, անարդ գրիչներ
և հոգիներ ժամանակ ժամանակ իրենց
թունաւոր մաղձը կը թափեն օրագրած
մէջ, ամեն ինչ զլպարտելով և կը պար-
ծին մարդ կ եւ բառը գործածելով,
յիրաւի և արժանապէս նիւթական մրտ-
րակի և արջառաջլի արժանի տնձինք,
այլ մանաւանդ անոր համար որ Պօլսոյ
այժմհան զրամական վիճակին անձկու-
թիւնը չէի կարծեր թէ կրնայ ներել այն
ի գործ դնել ինչ որ աչքիս առաջ կը
տեսնէի. Հիւանդանոցը երեք -վկայեալ
քժիկ, և երկու չեղագործ ունի. որոց
մէկը միշտ հոն կը բնակի, հիւանդաց
ամեն պիտոյքը առատապէս և ըստ ար-
ժանուոյն կը մատակարարին. Յիմարանո-
ցի մէջ բարբարուական միջոցներ ան-
հետ եղած, մարդասիրական նոյց յա-
ջորդաց են. լուացարանը օրը գոնէ հա-
զար հիմու հարիւր կտոր սպիտակեղէն
կը լուացարի. խոհանոցի, սեղանատան,
դասարաններու մաքրութիւնը օրինակե-
լի է, մեր շատ տուններու, ուսումնարան-
ներու, զպրանոցներու համար նաև ո՛չ
միայն ի Պօլս, այլ և ամեն հայաբնակ
քաղաքներու մէջ. Երկու հարիւրի չափ
աշակերտաց զգեստները պարզ, միա-
կերպ, մաքուր, զիս զարմացուցին. Եւ
այս ամենքը կը մտածէի թէ մի քանի
բան ի մրասին պէտք էր որ կարենար
կատարել, զրամ և արթուն կառավա-
րութիւն, և անձմանձիր հսկողութիւն. Եւ
այս կարևոր գոհողութիւնք գործով, բա-
նիւ և օրինակաւ ի գործ կը դնէր հի-
ւանդանոցի հոգալարձութիւնը. Ո՞չք էին
այս հոգալարձութեան անդամք. իրա-
ւամբ կը հարցնէ ընթերցողը, ձիշտ այն
բարձր և պատուական վաճառականու-
թեան պատկանեալ մարդիկը, որ երբե-

մըն օրագրաց մէջ, նաև և ձեր կողի-
ուու օրագրաց մէջ, շատ անդամ նախ
տանօք և պարտաւանօք են յիշուած Յ
կորեանք, կիւմիշկերտանեանք, Կիւլպէ-
կեանք, Եսայեանք և այն և այլն, ո-
շատ անգամ ոչ միայն իրենց անձնակա-
գործողութեանց երկրորդ, այլ առաջ
համարելով այս թշուատաց խնամմատ
րութիւնը ժամանակ և արծաթ զոհել
այս վիճակը բերեր են հիւանդանոցց
արհամարհելով զրպարտութիւն և նախ
տինք. Բայց պէտք է զրուցել նաև և լ
րարի գործին առջև հիմա անարդ լող-
ները կարկամեալ են, և ժողովուրդ
կայ հնորդակալու և երախտագէտ ո-
աղնիւ անձանց, որ քանի անգամ է,
յողնութիւն և տաղակութիւն երբ՝ բ
ընք կը պաշարէ, աղաջանօք և աղի
սիւք կը խնդրէ իւր սիրելի Պատրիս
քին բերնով, որ շարունակեն այս ծա-
բայց աստուածահանոյ պաշտօնը:

Այս տողերը երախտագէտ սրտով մե-
կը գրենք, որովհետև գործը մէջտեղ կ
ցած է, և շողոքորթութեան երկիւղ
մեննեին չ'ունինք, Նոյնը անտարակ
պիտի զրուցենք մօտերս նաև և Սովել
մասնածողովին համար, երբ իրենց ո-
ղեկագիրը հրատարակուի, և որուն մ
է տաղաղութիւնը. այն ատեն պի-
տեմնէ ազգը և դատէ թէ ինչ մարդ
էին նոքա, որ կը զրպարտէին այս ան-
ուեէր անձինքը, որ գոնէ գուռ, տու-
տուն չըջելով և իրենց արծաթը տալ
այնչափ խեղճեր մահաւանէ աղատեց

Եթէ ամեաչէին այս մարդիկ, բա-
լրութիւնը Երբ կարմրցեր է, Ալբել
օրագիրը կը պատմէ թէ աղդային երե-
փոխանակ մողովին մէջ մէկը խի-
քնիչ երեսփոխանի մը պատասխանել
այս խօսքերը կ'ըսէ, որ մտածող մա-
դու համար շատ նշանակութիւն ունի
«Համարակալութեան դիւնի ատեն
պեաը մեր հայուեցոյցը քննադատեւ
առքան զգայուն սիրտ ունին» կը դ
մեզ համար, հապա ինքն Ալեքսանե-
է Քէնտարի ողքան զգայուն սիրտ ունին
լու է, որ ցարդ ոչ մէկ աղգային տու-
չ վճարած...» Ժողովականք ծիծաղ-
են, բայց ժողովուրդը այդ Ալեքսանե

Էֆէնտին երեսափոխան ընտրեր է, և
ծաղող ժողովականք այդ Ալեքսան-
է Փէնտին համարակալութեան զիւա-
ատենապէտ ընտրեր են: Ընտրութե-
ձեր կողմերն ինչպէս կը կատարո-
հասաքրբիր բան է, իմանալու արժա-
կ'ուղելը իմանալ հետաքրքրութե-
արժանի նոր բան մը, զայդ ցոյց
տայ մեղ ուրբաթ աւուր ազգային ժ-
վոյ նիստը, Ծնոտեսական խորհո-
84/85 տարւոյ ազգային ելումտաց-
պատրաստելով՝ երեք ամիս առաջ յ
նած էր Ազգային ժողովոյ, և ահա և
ամիսներու երկար վիճաբանութեամ-
քննութեանց արդիւնք՝ հետեւեալ բա-
ձեր կը քուէարկուի. Ալզգային ժո-
կ'ընդունի վարչութեան կողմէ ներ-
յացեալ 84/85 տարւոյ «ելումտաց»
« Ծննդելով 90,000 դահնեկանի դուռ
« մը համար նշանակեալ «դժուա-
« դան ձ և լի» հանդամանքն ու
« գումարի մնացեալ 8 մասոց հա-
« 22,500 դահնեկան կրօնական ժողո-
« և 22,500 դահնեկան ուսումնական
« հըրգոյ տրամադրութեան ներքե
« լով» Սահմանադրական ժողովով
եթէ մեղ նման օրէնսդիր՝ և համա-
ռու ժողովներ ունենալու բաղդն ու
նային, շատոնց պիտի մերկանայի-
րենց սահմանադրական զարդերէն և
ւերէն, երբ երեք ամսոյ ամուլ վիճո-
ւութեանց պտուղ՝ վերցյիշեալ պար-
բացումը տեսմնէն, որ առաջին նստի-
ռաջին ժամուն մէջ նա և կրնար ար-
այս խնդրոյն օրինական կողմն է,
զործնական կողմը որ ոչ միայն ա-
փայլուն չէ, այլ շատ աւելի նա և
թալից, տեսնել որ թուրքիոց հայոց
գային ժողովը հազիւ կարող է՝
ալ թուղթի վրայ 22,500 դ
կան, այն է 5000 ֆուանք տարե-
քուէարկելու քաջութիւնը և կարո-
թիւնը ունենալ դաստիարակութեամ-
մար. 5000 ֆուանք դաստիարակութեամ-
համար, 5000 ֆուանք ազգային լուս-
րութեան համար, այս անհեթեթմար
մար է, երեակայեցէք անգամ մը
գդ ժուար բագան ձ և լի» լինելու
դամանքն նա և ունի, մեղ համար

թակդութեան անկիւնաքարն է ստառ ակտութեամց զլուխ գործոց աւելի արժանի մռացութեան պարտուելու քան ազգային պաշտօնական ատենագրութեան փառաւոր էջ մը զրաւելու, մին պիտի տեէ այս խայտառակա մինչև երբ պիտի տեէ ինքնօրի պահանջող ժողովադեան մը արութիւնը և մանաւանդ զայն կրագ անձանց դատապարտելի ծովը:

Ընթերցողը տեսակ մը հակա նշարել պիտի ուղէ մեր առջի տողերուն մէջ, բայց պահ մը խծութենէ յետոյ գիւրաւ պիտի հմեզ հետ թէ — հանրային հաթիւնք — մամնաւորաց իննամոց երբ գիտնան առքա ժողովրդային թեան յարմար թելը զարնել կանտարբերութեան ամենահորկա թափը տալ, շատ տւելի արդիւ բարդաւաճ վիճակ մը կ'ստան պէս, հիւանդանոց, աղքատանոց նարան, Սովկելոց յանձնաժողով իսկ Միացեալ ընկերութիւնք, քընդհանուր ազգին պատկանող արքարան, ուսումնական խորհուրդնային ժողով և ի վեր քան զԱզգային եղեսիոխանական ժողովադատութեան մէջ գտղղաբար վերջիններուն մէջ գտշատող և յարատենութիւն անձանց խումբը չէ որ կը փախօսելու, ճառելու անզուսպ զունեցող մարզոց թիւն է, որ մնութիւն կը կազմէ և ինչ ժողուածակցներ սոցա թէ. փառք՝ գործոց ոչինչ ենա, թէ այժմեան հըս մեքենականութեան և զոր թեան աշխարհ է և 1 դատարկ խօսութենէ մ'աւելի կ'արժէ 10 այրութեն ուսուցանել կամ 10 մէջմէկ դահնեկան նուէր հաւաք բային օգտակարութիւն անեցու տակի մը համար Անշուշտ այս խօսից կարգէն չէր Ամասիոյ եալ առաջնորդ Եղեսեան սրբա գիտեմք թէ պէտք է որ բար նունը տալ մարզու մը, որ մար-

ս, խայ- լոնկերային պարտաւորութեանց առաջի-
և շատ նը նա և չէր ճանաչէր «աիրել զընկերն
իրեն զանձն իւր», որ պաշտօնեայ խա-
ղաղութեան և Աստուծոյ սեղանոյն՝ եղե
միշտ ցվերջին շունչ վառարան ա-
տելութեան, բոյն երկպառակութեան, որ
Յ տարի շարունակ Թուրքիոյ ամենէն
դիւրաւ կառավարելի առաջնորդութեան,
այն է Զմիւռնիոյ վիճակին մէջ ամե-
նայն ինչ հիմն ի վեր տապալեց; պատ-
րիարքարանը անսաստեց, Ամասիոյ մէջ
խովութիւն յարոյց և երբ սորա մօտ
վանք մը քաշուեցաւ իրեն հոն անցա-
նելու իւր կենաց մնացորդ օրերը, հոն
նա և միաբանից մէջ շփոթութիւն և
երկպառակութիւն ցանեց և այսպէս իւր
բազմավաստակ կեանքը աւարտեց. այս-
պիսեաց տապանաքար մը շինելու և վը-
րան դրոշմելու է. «ահա այր խարայելա-
ցի, յոր բնակեցաւ նենգութիւն»

Սահման.

ՆՈՐ-ԲԱՅԱՑԱԶԵՑ

9 օգոստոսի 84.

ՄԵԾԱՎԱՏԻՒ ԽՄԲԱԳԻՐ. —

«ՄԵՂՈՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ» ԸՐԱԳՐԻ Ն
60-ում գրած լուրջ՝ իրը թէ Նոր-
Բայազէտու գաւառում եղջիւրաւոր
իննդանեաց չումայ կայ, մանաւանդ
Տորչի և Կալանչաղ. գիւղերումը, և
իրը թէ այդ գիւղերից մէկում 100
գիւղից աւելի կենդանիք սատակեցան,
ուղիղ չէ, որովհետեւ Նոր-Բայազէ-
տու գաւառում ո՛չ չումայ և ո՛չ
էլ Տորչի և Կալանչաղ անունով
գիւղեր կան:

Խնդրեմ պ. Խմբագիր, բարեհա-
ճել ներկայ պատասխանը հրատա-
րակել «ՄԵՂՈՆԻ» մերձակայ համար-
ների մէկից մէջ:

Նոր-Բայազէտու գաւառապետ՝
Վ. Շահիսաթունեան.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՐԻՆ.

ՄԱՆՐ ՀՈՒՐԵՐ

Ստացանք «Բուրաստան մանկանց» պատկերազարդ թերթի յուղիս ամսուայ 14 և 15 ԱՆԴԱԿԻՆ հետևեալ բովանդակութեամբ. 1. Բարի շունն, 2. Պարսիկ շահին գանձապետը, 3. Փախուստը. 4. Զօն առ հայր իմ 5. Հրաշալի աման-ները, 6. Փոթորիկն, 7. Գիտնական զքօ-սանք, 8. Մեկնութիւն երեելի արանց, 9. Կաւակտուց արագիլներ, 10. Մեր երկրաւոր բնակարանը. 10. Դիւցազունք աշխատութեան 12. Թուաբանական խըն-դիր. 13. Որո՞ր որո՞ր, 14. Խապէրթօյի

ձուաններ չէ ածում, - պէտք է հանգա-
մանքից և ժամանակից օգտագործ քաղել, և
քանի տարվայ անգործ նստելուց յա-
ռաջացած վնասը, ձեռաց փոխարինել
Պէտք է ողջ Ախալցխան, ողջ նրա շր-
ջակայքը՝ Անթառեան Գրիգոր աղայի
ապրանքներով ողողել: Գրիգոր աղան
հին և փորձառու վաճառական է: Նա
այս բաները շատ լաւ է իմանում:

Այս իրերահակառակ մտքերը Գրիգո-
րակի մասին մարզիկ յայտնութ էր
տեմնելով նրա երջանկութիւնը՝ հար-
տութեան պատճառաւ, նոյնպէս և գո-
դաստանական թշուառութիւնը, որդւ-
և հարսին զիմներով անցկացած հին-
նոր փորձանքների պատճառաւ:

Եւ երբ մի կողմից ախալցխացիք ա-
ռ այսպիսի դատողութիւններով է

բում, Նա այդ օրենտում դէն էր
իւր շորերը և ուսքից ցգլուխ հագ
ինչ ես կարծում, ինչ,
— Զը գիտեմ, հայրիկ,
— Քրդի շորեր, Այդ տարօրի
զգեստով նա զիշեր և ցերեկ, զրե
շարունակ չափում էր ողջ Ախալցի
Ամեն տեղ և ամենքի մօտն էլ մտ
էր և «գուրս էր տապիս», Խօսումէր
կրակոտ կերպով, Երգում էր գու
խրոխտ եգեր, Ամենից աւելի յա
Անթառեանը այցելում էր քաղ
պրատաները և այնտեղ ճառում ու
մարտակում: Կրկին անգամ օդային
րոցներ կառուցանում...

տըն ու հոգին, մագնիսի ուժով
բութեամբ, մինչ օրս դէպի ինք
շում, Եսթերի սիրուցը երիտաս
թառեանի կրծքում հայրենիք
ծագեցաւ և արծարծուեցաւ այն
ճան, որ հարկ համարուեցաւ
խաղերի վրայ ուշք դարձնել, ն
ոերին և երգերին վերջ դնել
Անթառհանը միւս անդամ բան
ցաւ, այս անդամ ոչ եթէ քա
բանդում, այլ բերդում:

— Դու տեսնամ ես, ուրեմն
ձաւ ինձ ծերունին, որ երբ 'Գր
դայի ապրանքները ստացուում
խալցխայում, նրա միակ ժառան

Ժամանակավարժական տաճագրի
դադարման առաջն առնելու մասին,
շուպում ենք յայտնել մեր հա-
մակրութիւնը, յարակցելով թէներ-
քոյ ստորագրեալ սւսուցիչներս բա-
ղի այն, որ մեզ այժմէն բաժանորդ
ենք համարում յիշեալ ամսագրին,
այլ և յայտնում ենք ամենայն պատ-
րաստականութիւնն աշխատելու յիշ-
շեալ օգտակար ամսագրի տարած-
ման համար, այդ աշխատութիւնը
մեր ուղղակի պարտքը համարելով։
Նիկողայոս Փիրումեանց.
Մակար Տէր-Մարգսեանց.
Յովհ. Առիւծեանց.

Ախալցիսացի թէ մնձը և թէ փափրը,
վաճառականը և արհեստաւորը, տղա-
մարդը և կին-արմատը, ամենքն էլ ի-
րանց մատերը կծիցին՝ Անթառեանի ա-
հազին հարստութիւնը տեսնելով։ Թէ
էրգորաւմցի վաճառականը հարուստ էր,
ախալցիսացիք առաջ էլ գիտէին, բայց
այլ է լուսը և բոլորովին այլ՝ տեսնել
Ասած է. «աչքին չը տեսածը՝ անձին
կուսութիւն է»։

կրակու կերպով՝ Սրգում էր գո
խրոխս եղել։ Ամենից աւելի յա
Անթառեանը այցելում էր քար
սրճատները և այնտեղ ճառում ու
մարտակում։ Կրկին անգամ օդային
բռյներ կառուցանում...

յաւ, այս անդամ ոչ եթէ քա
բանդում, այլ բերդում:
— Դու տեսնում ես, ուրեմն
ձաւ ինձ ծերունին, որ երբ 'Գր-
դայի ապրանքները ստացուում
խալցխայում, նրա միակ ժառան-
ժամանակ, բերդումն էր և... և
շարադրում, այն երգերը, որոնք
կարծեմ, կամ պատառ պատառ
դած, կամ կնքուած...

Մինչեւ Դրվագոր աղային Ախալցիայ ժամանելը, ողջ քաղաքը դարձեալ նըրանով սկսաւ զբաղել, Եւ՝ ամէկ Աստածած իւր բիւրաւոր արարած», ամեն մարդ իւր տեսակէտովն էր խօսում Անթառ Կանի մասին:

կողմից «հայ-քիւրդ» տիտղոսը ժամանելու պահին կազմակերպությունը կոչվել է Հայոց գործադիր կուսակից կազմակերպություն և աշխարհից՝ Լոռու Անթառեալ ամենն մի ախալցիսացուն էլ իրան գակից և վիճակակից էր կարծում:

— Հազարաւոր դարերից ի սկզբ է եղել, բարեկամ, աշխատհի կողմէն այսպէս էլ կը լինի կրկին, թեք հազարաւոր դարեր։ Ես այստեղ ևս Անթառեանին եմ դատապահ, և ոչ էլ նրան բանդարութիւններուն

Մէկն ասում է. «Աստուած նախ սարը կը տեսնէ, ապա ըստ այնմ ձիւն կուղարկէ»:

տի և այդ անհեղ զրութիւնիցը աղաս
լու համար՝ ինչ եղանակ որ իրան
մար լաւ էր համարում, նոյնը ցա
նում էր և բոլոր ախալցիսացինե

շից երկուսն էլ, իրանց հերթողար են և օրինաւոր, քանի որ Բնչ հարկաւոր է կորմնակի հաքեղ գլխացաւանք պատճառել դաւոր ձայնով ասաց, ի վերջոյնին, աւելի լաւ է մենք մեր թիւնը շարունակենք:

Արաբը թէ «սրբ որ Աստված մարդուն տայ, երկու ձեռքով միշտ կուգայու»:

Երրորդը՝ հակառակն է պնդում, որովհետեւ զայտ է անուն բարի, քանի թէ (քանի զգագում) զանձ աշխարհից»:

շրջակայ բնակիչներին, և, առհասար
բոլոր գաղղթական հայերին, — յետ դ
նալ գնալ այն երկիրը, որտեղից ե
ինքը և այդ ժողովուրդը, որտեղ
կեանքը, Լիոն Անթառեանի համար
հաւատանի էու անքան ուշած

Կը շարուն

պար, անագ, զինդ, 17. Հարուսաս օրի-
որդը, 18. Սէն-կօթարի գետնուղին 19.
Կլարչու ի Սպանիա, 20 գիտունք, 21.
Հանելուկ.

* *

Պատրիարքարանէն քթաբերականով մը
մայրագաղաքին Թաղը Խորհրդոց կը
դրկուի այսօր մարդահամարի հրահան-
գին հայերէն թարգմանութիւնը. պա-
տուէր տուուկով որ խնամ տանին,
Պատրիարքարանի յանձնելի տօմարին
կանոնադրութէան համար, և ծանուց-
լով թէ յատկապէս չորս հոգի ընտրուած
են Պատրիարքարանի կողմանէ, այս
գրոքին վերակացութիւն ընելու պաշտօ-
նով.

(Արմելք).

* *

Կը լսեմք, թէ Տնտեսական Խորհուր-
դը՝ Պատրիարքարանի համար պատրա-
սած ներքին կանոնադրութիւնն մէջ
միանդաման տրամադրած է, որ Պատ-
րիարքարանէն որոշեալ ժամանակու բա-
ցակայ գտնուոց պաշտօնականերէն տու-
գանք առնուուի, և նոր հաստատելի Հան-
գանուան Սնտուկին յատկանայ այս
տուգանքին արդիւնքը.

(Արմելք).

* *

Վաղարշապատից մեղ գրում են, որ
Տնտեսական խումբը համեստ անձնագի-
րից է կազմակերպուում.

Հ. Ճերմակեան, տեսուչ 2500 ս.,
Յուսիկ Վարդապետ 600 ս., Ղեղոնդ գ.
600 ս., Ստ. Պալասանեան 2400 ս.,
Մկրտ. Պալեանց 2000 ս., Արամ Մել-
եանց 1200 ս., Կ. Տէր-Մկրտչանց 800
ս., Ք. Զարգարեանց 1700 ս., Ման-
գէն Մանդինեանց 1800 ս., Գ. Տէր-
Բարդուղիմէոսեանց 800 ս., Ռուբեն-
եան 600 ս., Յովհ. Արգամեանց 1800
ս., ուսացաց լեզուից վերջապէս Վա-
սակ Պալազանեանց 2000 ս., Ակերի-
նը ունենաւու է շարաթական 16 դաս,
գերանաներէնց, հոգեբանութիւնից, 8-
րամանանութիւնից և վիճակայ ութիւնից.

* *

ԲԱԳՈՒԻՑ պ. Ասպետը գրում է.—
Բարեկամներից մէկը աւետուց ինձ որ
պէս թէ, քաղաքիս պատուասոր մար-
դիկ լսելով հայր Համազապի բագու-
նակուիլ առաջուած կապական կա-
պական առաջորդ Արամակ վ. բաղդա-
սարանին.

* *

Նոյն տեղից նոյնը գրում է.—Գողու-
թիւնը, աւազակութիւնը և մարդասապա-
նութիւնը, մեծամեծ կամաներ և վշտեր
են հասցնում մեղ Օր չէ անցնում որ
մի կամ երկու ապանուած դիմունից
ուներկալ իւր մէջ քաղաքաբէն շը-
համար առաջնորդ Արամակ վ. բաղդա-
սարանին.

* *

Արժ. Տ. Տաճառ վարդապէտ՝ որ Կը-
րօնական ժողովը որոշմար Ս. Էջմիա-
ծին պիտի երթար Ս. Միւուն բերելու
լով մի իւրաստալի կուպի, որի համառօս
բավանդակութիւնը աւելուր չէ — քացակ
հանու ատար կարելի է դանել, իսկ մը-
նացածը գեղարաններից կարելի է 15
կամ 20 կոտիկով առնել ու ունենալ
միշտ.

* *

Արժ. Տ. Տաճառ վարդապէտ՝ որ Կը-
րօնական ժողովը որոշմար Ս. Էջմիա-
ծին պիտի երթար Ս. Միւուն բերելու
լով մի իւրաստալի կուպի, որի համառօս
բավանդակութիւնը աւելուր չէ — քացակ
հանու ատար կարելի է դանել, իսկ մը-
նացածը գեղարաններից կարելի է 15
կամ 20 կոտիկով առնել ու ունենալ
միշտ.

Ապաց եկեղեցեաց համար Ա. Միւունի
պէտք կայ, և զաւառներէն էր գրուի
Պատրիարքարան, Մի գուցէ, օսուր և
կեղեցի է Միւուն խնդրելու հարին
մէջ գտնուին, և ապա սա կամ նա մե-
զագործի:

(Արմելք).

* *

ԿԱՐՍԻՑ պ. Մարտիրոս Պօղոսիանը
մեղ գրում է.—Ներկայ յուլիս ամսում
կարսի ս. Լուսաւորչան ուսումնարանի
կանոնադրութէան համար և ծանուց-
լով թէ յատկապէս չորս հոգի ընտրուած
են Պատրիարքարանի կողմանէ, այս
գրոքին վերակացութիւն ընելու պաշտօ-
նով.

(Արմելք).

* *

Կը լսեմք, թէ Տնտեսական Խորհուր-
դը՝ Պատրիարքարանի համար պատրա-
սած ներքին կանոնադրութիւնն մէջ
միանդաման տրամադրած է, որ Պատ-
րիարքարանէն որոշեալ ժամանակու բա-
ցակայ գտնուոց պաշտօնականերէն տու-
գանք առնուուի, և նոր հաստատելի Հան-
գանուան Սնտուկին յատկանայ այս
տուգանքին արդիւնքը.

(Արմելք).

* *

Վաղարշապատից մեղ գրում են, որ
Տնտեսական խումբը համեստ անձնագի-
րից է կազմակերպուում.

Հ. Ճերմակեան, տեսուչ 2500 ս.,
Յուսիկ Վարդապետ 600 ս., Ղեղոնդ գ.
600 ս., Ստ. Պալասանեան 2400 ս.,
Մկրտ. Պալեանց 2000 ս., Արամ Մել-
եանց 1200 ս., Կ. Տէր-Մկրտչանց 800
ս., Ք. Զարգարեանց 1700 ս., Ման-
գէն Մանդինեանց 1800 ս., Գ. Տէր-
Բարդուղիմէոսեանց 800 ս., Ռուբեն-
եան 600 ս., Յովհ. Արգամեանց 1800
ս., ուսացաց լեզուից վերջապէս Վա-
սակ Պալազանեանց 2000 ս., Ակերի-
նը ունենաւու է շարաթական 16 դաս,
գերանաներէնց, հոգեբանութիւնից, 8-
րամանանութիւնից և վիճակայ ութիւնից.

(Արմելք).

* *

ՎԱՐԴԱՎԱՐԱԿԱՆ մէկ գրում են, որ
Տնտեսական խումբը համեստ անձնագի-
րից է կազմակերպուում.

Հ. Ճերմակեան, տեսուչ 2500 ս.,
Յուսիկ Վարդապետ 600 ս., Ղեղոնդ գ.
600 ս., Ստ. Պալասանեան 2400 ս.,
Մկրտ. Պալեանց 2000 ս., Արամ Մել-
եանց 1200 ս., Կ. Տէր-Մկրտչանց 800
ս., Ք. Զարգարեանց 1700 ս., Ման-
գէն Մանդինեանց 1800 ս., Գ. Տէր-
Բարդուղիմէոսեանց 800 ս., Ռուբեն-
եան 600 ս., Յովհ. Արգամեանց 1800
ս., ուսացաց լեզուից վերջապէս Վա-
սակ Պալազանեանց 2000 ս., Ակերի-
նը ունենաւու է շարաթական 16 դաս,
գերանաներէնց, հոգեբանութիւնից, 8-
րամանանութիւնից և վիճակայ ութիւնից.

(Արմելք).

* *

ՎԱՐԴԱՎԱՐԱԿԱՆ մէկ գրում է.—
Բարեկամներից մէկը աւետուց ինձ որ
պէս թէ, քաղաքիս պատուասոր մար-
դիկ լսելով հայր Համազապի բա-
կան կապական կապական կա-
պական առաջորդ Արամակ վ. բաղդա-
սարանին.

* *

Նոյն տեղից նոյնը գրում է.—Գողու-
թիւնը, աւազակութիւնը և մարդասապա-
նութիւնը, մեծամեծ կամաներ և վշտեր
են հասցնում մեղ Օր չէ անցնում որ
մի կամ երկու ապանուած դիմունից
ուներկալ իւր մէջ քաղաքաբէն շը-
համար առաջնորդ Արամակ վ. բաղդա-
սարանին.

* *

Արժ. Տ. Տաճառ վարդապէտ՝ որ Կը-
րօնական ժողովը որոշմար Ս. Էջմիա-
ծին պիտի երթար Ս. Միւուն բերելու
լով մի իւրաստալի կուպի, որի համառօս
բավանդակութիւնը աւելուր չէ — քացակ
հանու ատար կարելի է դանել, իսկ մը-
նացածը գեղարաններից կարելի է 15
կամ 20 կոտիկով առնել ու ունենալ
միշտ.

* *

Արժ. Տ. Տաճառ վարդապէտ՝ որ Կը-
րօնական ժողովը որոշմար Ս. Էջմիա-
ծին պիտի երթար Ս. Միւուն բերելու
լով մի իւրաստալի կուպի, որի համառօս
բավանդակութիւնը աւելուր չէ — քացակ
հանու ատար կարելի է դանել, իսկ մը-
նացածը գեղարաններից կարելի է 15
կամ 20 կոտիկով առնել ու ունենալ
միշտ.

Ապաց եկեղեցեաց համար Ա. Միւունի
պէտք կայ, և զաւառներէն էր գրուի
Պատրիարքարան, Մի գուցէ, օսուր և
կեղեցի է Միւուն խնդրելու հարին
մէջ գտնուին, և ապա սա կամ նա մե-
զագործի:

(Արմելք).

* *

ԿԱՐՍԻՑ պ. Մարտիրոս Պօղոսիանը
մեղ գրում է.—Ներկայ յուլիս ամսում
կարսի ս. Լուսաւորչան ուսումնարանի
կանոնադրութէան համար և ծանուց-
լով թէ յատկապէս չորս հոգի ընտրուած
են Պատրիարքարանի կողմանէ գրո-
գութիւնի կարսի ս. կամար գրութիւնը
մէջ գտնուին, և ապա սա կամ նա մե-
զագործի:

(Արմելք).

* *

ՅԱՐՍԻՑ Ա. ԿԱՐՍԻՑ պ. Մարտիրոս Պօղոսիանը
մեղ գրում է.—Ներկայ յուլիս ամսում
կարսի ս. Լուսաւորչան ուսումնարանի
կանոնադրութէան համար և ծանուց-
լով թէ յատկապէս մասին գրութիւնը
մէջ գտնուին, և ապա սա կամ նա մե-
զագործի:

(Արմելք).

* *

ՎԱՐԴԱՎԱՐԱԿԱՆ մէկ գրում է.—
Բարեկամներից մէկը աւետուց ինձ որ
պէս թէ, քաղաքիս պատուասոր մար-
դիկ լսելով հայր Համազապի բա-
կան կապական կապական կա-
պական առաջնորդ Արամակ վ. բաղդա-
սարանին.

(Արմելք).